

skulde han nok selv udfærdige, og at den, der stemte for, at Redaktør Christiansen skulde med til Festen, vilde blive indstillet til øjeblikkelig Fjernelse fra Regimentet med al den Vægt, en Regimentschef kunde lægge i en Indstilling. Jeg maa sige, det er mærkelige Vilkaar at gaa til Afstemning paa, og jeg kunde ønske at spørge den højtærede Forsvarsminister og Konseilspræsident, om det er et af Grundprincipperne for det nye Forfatningsforslag, vi her finder (Munterhed). Ja, det er nu ikke den bare Morskab alt sammen. Disse Underofficerer i Fredericia er for det første voksne Mænd, og for det andet er det i de allerfleste Tilfælde Ejendomsbesiddere i Fredericia, Smaaborgere og Middelstandsfolk, og dem trækker man hen og behandler paa en saadan Maade — jeg vil ikke nærmere karakterisere den, men jeg synes, at man kun kan komme eet Skridt længere, og det er, at Krigsministeren forsyner enhver Regimentschef med en Hundepisk og bemyndiger ham til at bruge den paa Underofficerernes Rygstykker, naar det passer ham. Man kan kun gaa det ene Skridt længere, og jeg vil nok spørge: Hvad tror den højtærede Forsvarsminister, at de menige Soldater tænker om og føler for Underofficererne, der skal behandles paa en saa sjofel Maade som den, der her er Tale om? Der siges, at den højtærede Forsvarsminister har billiget denne Optræden fra Regimentschefens Side, ja, at Regimentschefen optraadte med krigsministeriel Tilladelse. I alle Tilfælde har han været inde i Ministeriet og forhandlet med, jeg ved ikke, om det var Ministeren eller Direktøren, og har sikret sig Tilladelse til at behandle Underofficererne i Fredericia paa denne Maade. Hvis det er rigtigt, har de Herrer Officerer i Fredericia rigtignok løbet slemt om Hjørnet med den højtærede Forsvarsminister. I det hele taget finder jeg, at de Herrer Officerer i Fredericia har optraadt paa en, jeg vil ikke sige saa fræk Maade, at man ikke skulde tro det, men med en Dristighed, som grænser til det utrolige.

Den højtærede Forsvarsminister er for øvrigt blevet behandlet paa samme Maade af den samme Regimentschef, Oberst Lund-Larsen, som Underofficersbladets Redaktør Christiansen. Det aner den højtærede Forsvarsminister formodentlig ikke, men jeg vil da give ham denne Oplysning. Da man skulde holde denne store Fest i Underofficersforeningen i Fredericia i Anledning af 75-Aars Jubilæet, kom Regimentschefen som nævnt til Bestyrelsen og

spurgte, hvem der var indbudt. Man svarede ham, at man til denne store Fest agtede at indbyde Forsvarsministeren. I samme Øjeblik formørkedes Regimentschefens Aasyn, hans Øjenbryn trak sig sammen, og han tænkte sig længe om, før han udtalte følgende: „Min personlige Mening er den, at man ikke bør indbyde Forsvarsministeren, og jeg henstiller, at man ikke gør det“. Derefter indkaldte Underofficererne naturligvis en Generalforsamling, og der vedtog man, for ikke at bringe Disharmoni ind i Festen, at undlade at indbyde den højtærede Forsvarsminister. Hvis den højtærede Forsvarsminister en Gang kommer gennem Fredericia, kunde det maaske interessere den højtærede Minister at se, hvad der staar i Forhandlingsprotokollen om dette Spørgsmaal. Man ser deraf, at de Herrer Officerer og særlig denne Regimentschef har den Dristighed at sige til Underofficererne, naar de vil indbyde den civile Forsvarsminister: Det skal I ikke gøre; jeg henstiller — det vil jo sige det samme som, jeg befaler —, at I ikke gør det. Og saa gør de det naturligvis ikke. Jeg forstaar saa godt, at Underofficererne gerne vilde have indbudt den civile Forsvarsminister til Festen; han staar dem alligevel langt nærmere end Officererne, og jeg forstaar ogsaa godt, at den meget ærede Regimentschef efter sit hele Syn paa Underofficersstanden maa se saadan paa Sagen, at han ikke ønsker, at Forsvarsministeren kommer til Stede og kommer i for nær Berøring med Underofficererne, da det saa kunde hænde, at han fik Oplysninger, som gav ham et roget andet Indtryk af forskellige Forhold end det Indtryk, han nu har.

Denne Affære i Fredericia er af en særlig ondartet Beskaffenhed, thi det forekommer mig at være en Slags Opsætsighed og Misbrug af Embedsstilling, naar Regimentschefen forhindrer Underofficererne i at indbyde Forsvarsministeren til en Fest som denne. Hans Optræden overfor Underofficererne behøver ikke nogen Kommentar. Den forekommer mig at være saa brutal og saa modbydelig, at den ikke burde taales i Hæren, og jeg mener, at de Folk, som ønsker Forsvarsvæsenes udviklet og opretholdt her i Landet, virkelig gør deres Sag en daarlig Tjeneste ved at opretholde saadanne Tilstande, at voksne Mænd og Befalingsmænd i Hæren skal finde sig i en saadan Behandling som den, der er blevet Underofficererne i Fredericia til Del.

Jeg kan imidlertid ikke nægte, at